

Sygn. akt VIII GC 307/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kądziołka

Protokolant: Eliza Sandomierska

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2015 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa W. M.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwał

I. oddała powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały nr 3 i uchwały nr 5 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z dnia 14 czerwca 2013 roku;

II. uchyła uchwałę nr 3 i uchwałę nr 5 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z dnia 14 czerwca 2013 roku;

III. obciąża pozwaną (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Szczecinie kwotą 4000 zł (cztery tysiące złotych) tytułem kosztów sądowych – opłaty sądowej w sprawie o uchylenie uchwał.

Sygn. akt VIII GC 307/13

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 9 lipca 2013 r. powód W. M. wniósł o stwierdzenie nieważności uchwał nr 3 i 5 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z dnia 14 czerwca 2013 r., ewentualnie o uchylenie tych uchwał. Zaskarżone uchwały dotyczą ustalenia wynagrodzenia odpowiednio dla prezesa i wiceprezesa zarządu spółki za udział w pracach, czynnościach i posiedzenia zarządu poza ustawowym wymiarem czasu pracy, w wysokości 6000 zł w stosunku miesięcznym.

Powód wskazał, że uchwały te naruszają art. 252 w zw. z art. 201 § 1 k.s.h. w zw. z art. 203 § 1 i 2 k.s.h. w zw. z art. 204 § 1 k.s.h. a nadto wywiódł, że uchwały rażąco naruszają dobre obyczaje i przynoszą szkodę spółce oraz rażąco krzywdzą wspólnika mniejszościowego, to jest powoda.

W odpowiedzi na pozew pozwana na wstępie oświadczyła, że "uznaje powództwo co do uchylenia zaskarżonych uchwał i wnosi o umorzenie postępowania", a także wnosi o odstąpienie od obciążania pozwanej kosztami sądowymi.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana wskazała, że zaskarżone uchwały nie naruszają przytoczonych przez powoda przepisów (art. 252 w zw. z art. 201 § 1 k.s.h. w zw. z art. 203 § 1 i 2 k.s.h. w zw. z art. 204 § 1 k.s.h.) oraz wywiódła, że żaden z tych przepisów nie odnosi się do wynagrodzenia członków zarządu spółki z

ograniczoną odpowiedzialnością. W tym zakresie pozwana zanegowała stanowisko powoda, wdając się spór w sprawie o stwierdzenie nieważności umów.

"Uznanie powództwa" odnosi się natomiast - jak wynika z uzasadnienia odpowiedzi na pozew - do roszczenia ewentualnego o uchylenie uchwał. Swoje stanowisko w tym przedmiocie pozwana argumentowała tym, że sprawa dotyczy uchwał już nieobowiązujących, kwestia wynagrodzenia członków zarządu spółki została bowiem obecnie uregulowana zgodnie z sugestiami Sądów, które rozpoznawały sprawy dotyczące analogicznych uchwał.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 stycznia 2002 roku w Krajowym Rejestrze Sądowym - Rejestrze Przedsiębiorców pod nr KRS (...) zarejestrowana została (...) spółka z ograniczoną z siedzibą w S.

Umowa spółki została zwarta w dniu 18 grudnia 1989 roku przed notariuszem M. K., (...).

Wspólnikami spółki są aktualnie: H. S. posiadający 51% udziałów, W. M. posiadający 47 % udziałów oraz E. K. posiadająca 2% udziałów.

W skład zarządu wchodzi obecnie H. S. - prezes zarządu oraz E. K. - wiceprezes zarządu.

bezsporne, nadto dowód: odpis z rejestru przedsiębiorców KRS nr (...) – karta 251-255

Umowa spółki (...) (tekst jednolity umowy z dnia 26 lutego 2010 roku) w § 12 umowy przewiduje, że uchwały zgromadzenia wspólników zapadają kwalifikowaną większością 51 udziałów, z wyjątkiem spraw wymagających 80 udziałów, do których zaliczono między innymi ustalenie i wypłatę wynagrodzeń lub tantiem dla wspólników.

dowód: umowa (...) - tekst jednolity z 26.02.2010r. - karta 63-68

W dniu 14 czerwca 2013 r. w S. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S..

W zgromadzeniu udział wzięli wspólnicy H. S. (51% udziałów), W. M. – reprezentowany na zgromadzeniu przez pełnomocnika R. K. - (47% udziałów) oraz E. K. (2% udziały).

Zgromadzenie otworzył H. S., następnie w głosowaniu jawnym dokonano wyboru komisji skrutacyjnej. Na przewodniczącego zgromadzenia wybrano E. K., która stwierdziła, że na zgromadzeniu wspólników reprezentowane jest 100 % kapitału zakładowego, a tym samym zgromadzenie jest władne do podejmowania uchwał.

Zgodnie z porządkiem obrad na zgromadzeniu przystąpiono do głosowania (tajnego) nad podjęciem uchwały nr 3 w sprawie uchwalenia wysokości wynagrodzenia za udział w pracach, czynnościach i posiedzeniach zarządu poza ustawowym wymiarem czasu pracy dla Prezesa Zarządu spółki (...).

W protokole zgromadzenia odnotowano treść uchwały nr 3, obejmującą zapis: „ustalono wynagrodzenie dla Prezesa - członka Zarządu spółki (...) za udział w pracach, czynnościach i posiedzeniach Zarządu poza ustawowym wymiarem czasu pracy w wysokości 6000 zł w stosunku miesięcznym. Uchwała wchodzi w życie z dniem 01.07.2013”.

Po przeprowadzeniu głosowania tajnego członek komisji skrutacyjnej ogłosił wyniki głosowania: za - 53 udziały, przeciw - 47 udziałów.

W protokole odnotowano, że uchwała została podjęta większością głosów.

R. K. zgłosił sprzeciw do protokołu. Sprzeciw został odnotowany.

W protokole odnotowano również, że karty do głosowania stanowią załącznik nr 7 do protokołu; przewodnicząca złożyła podpis pod uchwałą nr 3.

Na zgromadzeniu podjęto również uchwałę nr 5 w sprawie uchwalenia wysokości wynagrodzenia za udział w pracach, czynnościach i posiedzeniach zarządu poza ustawowym wymiarem czasu pracy dla Wiceprezesa Zarządu spółki (...).

W protokole zgromadzenia odnotowano treść uchwały nr 5, obejmującą zapis: „ustalono wynagrodzenie dla Wiceprezesa - członka Zarządu spółki (...) za udział w pracach, czynnościach i posiedzeniach Zarządu poza ustawowym wymiarem czasu pracy w wysokości 6000 zł w stosunku miesięcznym. Uchwała wchodzi w życie z dniem 01.07.2013”.

Po przeprowadzeniu głosowania tajnego członek komisji skrutacyjnej ogłosił wyniki głosowania: za - 53 udziały, przeciw - 47 udziałów.

W protokole odnotowano, że uchwała została podjęta większością głosów.

R. K. zgłosił sprzeciw do protokołu. Sprzeciw został odnotowany.

W protokole odnotowano również, że karty do głosowania stanowią załącznik nr 11 do protokołu; przewodnicząca złożyła podpis pod uchwałą nr 5.

dowód: protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. w S. - karta 126-137

Wysokość wynagrodzenia za udział w pracach, czynnościach i posiedzeniach Zarządu poza ustawowym wymiarem czasu pracy dla prezesa i wiceprezesa zarządu spółki (...), określona uchwałami z 14 czerwca 2013 r., była następnie zmieniana, między innymi uchwałami nr 3 i 5 nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z dnia 24 kwietnia 2014 r.

fakt niesporny

W dniu 30 lipca 2014 r. w S. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S..

Na zgromadzeniu podjęto między innymi uchwały nr 2 i 3, ustalające wynagrodzenie miesięczne brutto za pracę odpowiednio dla prezesa i wiceprezesa zarządu w wysokości pięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, bez wypłat nagród z zysku, ogłaszanego przez prezesa GUS za poprzedni kwartał.

Podjęto również uchwałę nr 4, w głosowaniu tajnym, przy 100 głosach "za", o głosów "przeciw", o głosów "wstrzymujących się".

Odnotowano następującą treść uchwały nr 4:

1. uchylono uchwały nr 3 i 5 nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z dnia 24.04.2014 dotyczące wynagrodzenia za udział w pracach, czynnościach i posiedzeniach zarządu poza ustawowym wymiarem czasu pracy dla prezesa i wiceprezesa zarządu spółki (...);
2. uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia, z mocą obowiązującą od dnia 01.08.2014;
3. wykonanie uchwały powierza się pełnomocnikowi powołanemu odrębną uchwałą zgromadzenia wspólników do reprezentowania spółki w sprawach między spółką a członkami zarządu.

dowód: uchwała nr 2, nr 3, nr 4 z dnia 30.07.2014 - karta 256, 257, 258

Sąd zważył co następuje:

Powód wniósł o stwierdzenie nieważności uchwał nr 3 i 5 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., podjętych w dniu 14 czerwca 2013 roku, ewentualnie o uchylenie powyższych uchwał.

W świetle art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. dopuszczalne jest żądanie sformułowane w sposób ewentualny, przy czym Sąd orzeka o żądaniu ewentualnym tylko wtedy, gdy oddali żądanie zgłoszone na pierwszym miejscu, jeśli natomiast uwzględni żądanie postawione w pierwszej kolejności, to o żądaniu ewentualnym nie orzeka w ogóle.

W pierwszej kolejności należy rozważyć zasadność żądania zgłoszonego na pierwszym miejscu – tj. żądania o stwierdzenie nieważności uchwał.

Powództwo to zostało wniesione w terminie określonym przez art. 252 § 3 k.s.h., zgodnie z którym prawo do wniesienia powództwa wygasa z upływem sześciu miesięcy od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, jednakże nie później niż z upływem trzech lat od dnia powzięcia uchwały. Nadzwyczajne zgromadzenie wspólników odbyło się w dniu 14 czerwca 2013 r., pozew został złożony w dniu 9 lipca 2013 r., a więc z zachowaniem terminu z art. 252 § 3 k.s.h.

Legitymację w sprawie o uchylenie uchwały wspólników reguluje art. 252 § 1 w zw. z art. 250 k.s.h.. Powód wywodził swoją legitymację do zaskarżenia uchwał z art. 250 pkt 2 k.s.h., który stanowi iż prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały wspólników przysługuje wspólnikowi, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu. Warunek ten został spełniony co do wszystkich objętych zaskarżeniem uchwał.

Zgodnie z art. 252 § 1 k.s.h. można żądać stwierdzenia nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą. Powód opierał swoje stanowisko w przedmiocie nieważności uchwał na naruszeniu art. 201 § 1 k.s.h. w zw. z art. 203 § 1 i 2 k.s.h. w zw. z art. 204 § 1 k.s.h.

Pozwana w odpowiedzi na pozew argumentowała, że stanowisko powoda w tym przedmiocie jest nieuzasadnione.

Powołane przez powoda przepisy stanowią:

Art. 201 § 1 Zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę.

Art. 203 § 1 Członek zarządu może być w każdym czasie odwołany uchwałą wspólników. Nie pozbawia go to roszczeń ze stosunku pracy lub innego stosunku prawnego dotyczącego pełnienia funkcji członka zarządu.

Art. 203 § 2 Umowa spółki może zawierać inne postanowienia, w szczególności ograniczać prawo odwołania członka zarządu do ważnych powodów.

Art. 204 § 1 Prawo członka zarządu do prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania dotyczy wszystkich czynności sądowych i pozasądowych spółki.

Żaden z tych przepisów nie został naruszony przez podjęcie zaskarżonych uchwał. Powołane przepisy określają kompetencje i skład zarządu, sposób odwołania członków zarządu, regulują zakres czynności przypisanych członkowi zarządu. Nie odnoszą się natomiast do tego, czy czynności członków zarządu są podejmowane odpłatnie, czy też nieodpłatnie, nie odnoszą się też do wysokości ewentualnego wynagrodzenia członków zarządu. W tych okolicznościach nie ma żadnych podstaw aby przyjąć, że zaskarżone uchwały są sprzeczne z ustawą, a w szczególności z przepisami powołanymi przez powoda.

W tym stanie rzeczy powództwo o stwierdzenie nieważności uchwał podlega oddaleniu.

Żądanie zgłoszone jako ewentualne dotyczy uchylenia dwóch wymienionych wyżej uchwał, podjętych w dniu 14 czerwca 2013 r.

Podstawą prawną powództwa jest art. 249 k.s.h., zgodnie z którym uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały.

Niniejsze powództwo spełnia określony w kodeksie spółek handlowych wymóg odnoszący się do zachowania terminów zaskarżenia uchwał. Zgodnie z art. 251 k.s.h. powództwo o uchylenie uchwały wspólników należy wnieść w terminie miesiąca od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, nie później jednak niż w terminie sześciu miesięcy od dnia powzięcia uchwały

Uchwały zostały podjęte w dniu 14 czerwca 2013 roku, pozew został złożony w dniu 9 lipca 2013 roku, zachowany więc został termin z art. 251 k.s.h.

Legitymację w sprawie o uchylenie uchwał powód posiada zgodnie z cytowanym wyżej art. 250 pkt 2 k.s.h.

Na gruncie art. 249 k.s.h. przyjmuje się, że powództwo oparte o sprzeczność uchwały z dobrymi obyczajami wymaga jednoczesnego godzenia w interes spółki lub skierowania uchwały na pokrzywdzenie wspólnika. Oznacza to, że powód powinien w niniejszym procesie wykazać, że uchwała jest sprzeczna z umową spółki, bądź wykazać, że jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i jednocześnie godzi w interes spółki, albo też że uchwała jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i jednocześnie ma na celu pokrzywdzenie wspólnika.

Sprzeczność uchwały z umowa spółki powód uzasadnia wskazując na § 12 g umowy spółki.

Wykładnia § 12 lit g umowy pozwanej spółki została już dokonana w innej sprawie, w której powód zaskarżył uchwały z dnia 22 stycznia 2013 roku, dotyczące wynagrodzeń zarządu (sygn. akt Sądu Okręgowego - VIII GC 101/13, sygn. akt Sądu Apelacyjnego - I ACa 949/13). Sąd Apelacyjny orzekający w sprawie I ACa 949/13 przyjął, że zakres znaczeniowy § 12 lit g umowy spółki nie obejmuje ustalenia wynagrodzenia należnego członkom zarządu pozwanej także wtedy, gdy są oni wspólnikami spółki. Wniosek ten wraz z całą argumentacją przytoczoną w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego (LEX nr 1459078) należy podzielić również na gruncie niniejszej sprawy. Tym samym nie można przyjąć, że zaskarżone uchwały naruszają § 12 lit g umowy spółki.

Inaczej należy ocenić pozostałe przesłanki z art. 249 k.s.h.

W tym względzie pozwana w odpowiedzi na pozew przytoczyła dotychczasowe orzecznictwo Sądu Okręgowego w Szczecinie oraz Sądu Apelacyjnego w Szczecinie powołując wyroki, w których Sądy te rozważały przesłanki z art. 249 k.s.h. wobec analogicznych uchwał, jak uchwały zaskarżone w niniejszym procesie. Pozwana oświadczyła, że ostatecznie zgadza się ze stanowiskiem Sądów, które uznały, że uchwały przyznające członkom zarządu "dodatkowe" wynagrodzenie za udział w pracach, czynnościach i posiedzeniach zarządu poza ustawowym wymiarem czasu pracy podlegają uchyleniu w oparciu o art. 249 k.s.h.

Dalej pozwana wskazała, że zaskarżone uchwały są już nieobowiązujące i w spółce nie funkcjonują, ponieważ wysokość dodatkowego wynagrodzenia była kilkakrotnie zmieniana, ostatnio uchwałami nr 3 i 5 z dnia 24 kwietnia 2014 r., które z kolei zostały uchylone uchwałą nr 4 z dnia 30 lipca 2014 r.

Tak argumentując pozwana oświadczyła, że uznaje powództwo o uchylenie zaskarżonych uchwał i wnosi o umorzenie postępowania.

W piśmie procesowym z dnia 5 stycznia 2015 r. powód po zapoznaniu się ze stanowiskiem pozwanej wyrażonym w odpowiedzi na pozew podtrzymał powództwo w całości i nie wyraził zgody na umorzenie postępowania.

Oceniając zasadność powództwa Sąd Okręgowy podzielił stanowisko wyrażone w dotychczas wydanych wyrokach Sądu Okręgowego w Szczecinie oraz Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, zgodnie z którym uchwały o takiej treści, jak uchwały będące przedmiotem zaskarżenia w niniejszej sprawie, są sprzeczne z dobrymi obyczajami, godzą w interes spółki oraz mają na celu pokrzywdzenie wspólnika (argumentacja ta zawarta jest w wymienionych przez strony

uzasadnieniach wyroków Sądu Okręgowego w Szczecinie oraz Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, nie ma więc potrzeby powielania jej w tym miejscu).

Z powyższym zgodziła się strona pozwana, składając oświadczenie o "uznaniu powództwa" i jednocześnie wnosząc o umorzenie postępowania oraz nieobciążanie pozwanej kosztami sądowymi.

Należy mieć jednak na względzie, że uznanie powództwa, o jakim mowa w art. 213 § 2 k.p.c., jest aktem dyspozycyjności pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale także uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i jednocześnie godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie.

Oświadczenie pozwanej, która wprawdzie uznaje powództwo, ale nie godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie, tylko wnosi o umorzenie postępowania, nie jest aktem dyspozycyjności, o jakim mowa w art. 213 § 2 k.p.c. Takie oświadczenie można potraktować jedynie jako przyznanie okoliczności faktycznych, na których powód oparł swoje żądanie. Natomiast wniosek o umorzenie postępowania, jak wynika z uzasadnienia odpowiedzi na pozew, pozwana zdaje się wywodzić stąd, że zaskarżone uchwały przestały już obowiązywać, stąd wydanie wyroku miałyby stać się zbędne (art. 355 § 1 k.p.c.).

Stanowiska pozwanej nie można podzielić. W rozpoznawanej sprawie brak jest podstaw do umorzenia postępowania.

Pozwana twierdzi, że zaskarżone uchwały zostały najpierw zmienione co do wysokości uchwałami nr 3 i 5 z dnia 24 kwietnia 2014 r. (powód twierdzeniom tym nie zaprzeczył), a następnie uchylone uchwałą nr 4 z dnia 30 lipca 2014 r., która została załączona do odpowiedzi na pozew. Z uchwały tej wynika wprawdzie, że uchylono uchwały nr 3 i 5 z dnia 24 kwietnia 2014 r., jednocześnie wskazano jednak, że uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia oraz z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 2014 r. Oznacza to, że decyzją zgromadzenia wspólników uchwały w przedmiocie "dodatkowego" wynagrodzenia dla członków zarządu przestały obowiązywać od dnia 1 sierpnia 2014 r., wcześniej jednak wiązały i mogły być podstawą do wypłaty "dodatkowego" wynagrodzenia za udział w pracach, czynnościach i posiedzeniach zarządu poza ustawowym wymiarem czasu pracy. Tym samym twierdzenie pozwanej, że uchwały zostały w całości (a więc również z mocą wsteczną) uchylone, nie odpowiada prawdzie.

W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się (na gruncie art. 254 k.s.h.), że wyrok uchylający uchwałę wspólników jest skuteczny - i to *ex tunc* - w pełnym zakresie w stosunkach między wspólnikami a spółką. Należy w związku z tym skorygować wszelkie czynności i transakcje, a także ściągnąć kwoty wypłacone lub zwrócić otrzymane od wspólników wpłaty będące wynikiem uchylonej przez Sąd uchwały. Wyrok uchylający uchwałę wspólników jest również skuteczny w stosunkach między spółką a członkami organów spółki. Uchylenie uchwały wywołuje skutek w postaci bezskuteczności względnej (por. Kodeks spółek handlowych. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Komentarz do artykułów 151-300. Tom II; prof. dr hab. Stanisław Sołtysiński, prof. dr hab. Andrzej Szajkowski, prof. dr hab. Andrzej Szumański, prof. dr hab. Janusz Szwaja, dr hab. Monika Tarska, dr hab. Andrzej Herbet i powołane tam orzecznictwo).

W tym stanie rzeczy brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanej o umorzenie postępowania. Powództwo należało natomiast oddalić, z uwagi na to, że spełnione zostały przesłanki z art. 249 k.s.h., co pozwana w odpowiedzi na pozew przyznała.

Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. Sąd rozstrzyga o kosztach orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

W sprawie o stwierdzenie nieważności uchwał stroną wygrywającą jest pozwana, zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. na swoje żądanie winna więc uzyskać od powoda koszty niezbędne do celowej obrony. Pozwana reprezentowana jest w niniejszym procesie przez radcę prawnego, w odpowiedzi na pozew, w dalszych pismach procesowych oraz na rozprawie pełnomocnik pozwanej nie złożył wniosku o przyznanie stronie pozwanej kosztów postępowania w sprawie o stwierdzenie nieważności uchwał (w odpowiedzi znajduje się natomiast wniosek o odstąpienie od obciążania pozwanej spółki kosztami sądowymi, a w piśmie procesowym z dnia 30 kwietnia 2015 r. wniosek o zastosowanie art. 101 k.p.c. w sprawie o uchylenie uchwał, w której pozwana miałaby "uznać" powództwo). Wobec braku wniosku

o przyznanie kosztów postępowania w sprawie o stwierdzenie nieważności uchwał, zgłoszonego przed zamknięciem rozprawy, roszczenie pozwanej o zwrot kosztów w tej sprawie o wygasło (art. 109 § 1 k.p.c.).

W sprawie o uchylenie uchwał stroną wygrywającą jest powód.

Na rozprawie powód złożył "Zestawienie kosztów i wydatków" oraz oświadczył, że nie domaga się w niniejszej sprawie kosztów stawiennictwa, ponieważ wniosek taki złożył w sprawie VIII GC 212/14, która jest rozpoznawana w tym samym Sądzie i w tym samym dniu. Powód wskazał natomiast, że poniósł koszty sądowe w postaci opłaty sądowej od pozwu w wysokości 4000 zł. Opłata ta została jednak uiszczona w sprawie o stwierdzenie nieważności uchwał (żądanie zgłoszone na pierwszym miejscu), w tym zakresie powód jest stroną przegrywającą proces, brak jest więc podstaw do zwrotu tej kwoty powodowi od strony pozwanej.

Orzekając o kosztach sądowych w zakresie żądania zgłoszonego jako ewentualne Sąd zobowiązał więc pozwaną (jak stroną przegrywającą proces w zakresie tego żądania) do uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Szczecinie kwoty 4000 zł tytułem opłaty od pozwu (od żądania ewentualnego). W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, wyrażony m.in. przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 2 sierpnia 2007 roku (V CZ 68/07), zgodnie z którym na obowiązek uiszczenia opłaty od żądania ewentualnego powstaje w wypadku nieuwzględnienia żądania zgłoszonego w pozwie jako pierwsze, przy czym jeżeli o obu żądaniach (pierwszym i ewentualnym) Sąd rozstrzyga jednym wyrokiem, orzeka w nim jednocześnie o ściągnięciu opłaty należnej od żądania ewentualnego (por. także postanowienie S.N. z dnia 20 maja 1987 r., I CZ 55/87, OSNC 1988/11/160). Za takim rozwiązaniem przemawia unormowanie zawarte aktualnie w art. 130³ § 2 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli obowiązek uiszczenia opłaty powstaje po wysłaniu pozwu, to o ściągnięciu tej opłaty Sąd orzeka w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji, stosując odpowiednio zasady obowiązujące przy zwrocie kosztów procesu.

W sprawie o uchylenie uchwał (w zakresie żądania ewentualnego) pozwana jest stroną przegrywającą proces, stąd też została obciążona obowiązkiem uiszczenia opłaty sądowej na rzecz Skarbu Państwa (zaskarżone zostały dwie uchwały, opłata sądowa wynosi więc 4000 zł).

W odpowiedzi na pozew pozwana składając oświadczenie o uznaniu powództwa w sprawie o uchylenie uchwał wносиła jednocześnie o odstąpienie od obciążania jej kosztami sądowymi, natomiast w piśmie procesowym z dnia 30 kwietnia 2015 r. powołując się na uznanie powództwa pozwana wniosła o przyznanie jej kosztów postępowania w oparciu o art. 101 k.p.c.

Brak było podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanej o nieobciążanie jej kosztami sądowymi, w sprawie o uchylenie uchwał nie znajduje również zastosowania art. 101 k.p.c. Jak już wyżej wyjaśniono oświadczenie złożone przez pozwaną w odpowiedzi na pozew nie stanowi uznania powództwa, o jakim mowa w art. 213 § 2 k.p.c., nie zostało bowiem połączone ze zgodą pozwanej na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie (zamiast tego pozwana wносиła o umorzenie postępowania). Powyższe uzasadnia brak podstaw do zastosowania art. 101 k.p.c. Niezależnie od tego wskazać trzeba, że w artykule tym przewidziane zostały dwie kumulatywne przesłanki, przy których zwrot kosztów należy się pozwanemu. Są to: uznanie żądania pozwu przy pierwszej czynności procesowej oraz sytuacja, w której pozwany nie daje powodu do wytoczenia sprawy. Również ta druga przesłanka nie została w niniejszej sprawie spełniona. Powód złożył pozew w dniu 9 lipca 2013 r., uchwały zmieniające wysokość wynagrodzenia z dnia 24 kwietnia 2014 r., a także uchwała z dnia 30 lipca 2014 r. uchylająca te uchwały z dniem 1 sierpnia 2014 r., zostały podjęte po wytoczeniu pozwu przez powoda, co nie pozwala przyjąć, że pozwana nie dała powodu do wytoczenia sprawy. Co więcej, jak wyjaśniono powyżej, wprawdzie uchwały te zostały uchylone, ale dopiero z dniem 1 sierpnia 2014 r., za okres wcześniejszy nie zostały mocą uchwały zgromadzenia wspólników uchylone, a więc do dnia zamknięcia rozprawy należy uznać je za wiążące i stanowiące podstawę do wypłaty "dodatkowego" wynagrodzenia dla członków zarządu za okres przed dniem 1 sierpnia 2014 r. Powód miał więc podstawy do wytoczenia powództwa i domagania się wyroku uchylającego uchwały.

W tych okolicznościach nie została spełniona żadna z dwóch przesłanek z art. 101 k.p.c.